

faa ikke skjønne, at denne Forsamling kan beklage sig over, at man ikke har søgt dens Samtykke til en Forandring, der paa forfatningsmæssig Maade er foretagen gennem Rigsraadet. — Den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) rettede et Spørgsmaal til mig angaaende Industrien her i Landet, og betragtede mig som en naturlig Bestytter af Kongerigets Industri. Jeg veed dog ikke, om det er rigtigt at betragte Journalistiken blot fra det industrielle Standpunkt. Jeg veed ikke, om det dog ikke kan tænkes, at der i den journalistiske Virksomhed kunde ligge et høiere Formaal end det blot industrielle. Jeg vil for vort Lands Skyld haabe, at der, fra modsatte Sider, kan være og virkelig er ganske andre Bevæggrunde, der lede Journalisten end det reent industrielle; det vilde være sørgeligt for vor Udvikling, om man med Grund kunde stemple vor hele Journalistik som blot industrielle Foretagender. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand endvidere har spurgt mig — jeg opfattede idetmindste hans Spørgsmaal saaledes — om jeg, hvis andre Blade maatte betraede den samme Vej, som eet Blad har betraadt, vilde gjøre mit til, at saadanne Blade kunde faae den samme Begunstigelse, som skulde være blevet hiint Blad tildeel, da skal jeg gjerne erklære, at jeg skal gjøre mit Bedste, bruge al min Overtalelseevne, for at hvilefomhøist andre Blade, der maatte gjøre noget Rignende som det nævnte, maae faae samme Begunstigelse som dette. Vi lide overordentlig haardt under Trykket af, at vor Tilstand er ubekjendt, vi lide saa overordentlig under, at Alt, hvad man i Ublandet falder paa at paadigte og paafige os, tages for gode Varer, fordi det udbredes i et Sprog, der er saa almindelig bekjendt, at jeg, skjøndt det ligger udenfor min egentlige Virksomhed og jeg altsaa ikke ligefrem har Noget dermed at gjøre, med Fornøielse vilde understøtte et eller andet Blad, som f. Ex. vilde give en Oversigt over vore Forhold paa engelsk eller thidsk, og overhovedet bidrage til at fremme ethvert saadant Foretagende, som kun bærer det almindelige Stempel: at udbrede Kundskab om vort Lands Forhold. Jeg staaer iøvrigt aldeles ikke i Forhold til nogetsomhøist af de journalistiske Organer, og jeg kan derfor heller ikke søle

mig opfordret til at tage det Blad i Forsvar, som den ærede Rigsdagsmand fandt det passende faa haardt at angribe; men det forekommer mig dog ikke at være ønskeligt; om den Kamp i Journalistiken, som vistnok kan være ført mere lidenskabelig, end man kunde ønske, skulde overføres i denne Forsamling og Forsamlingen gjøre sig til et Echo og en Ejenklang af de heftige Fejder i Dagbladene.

Der er i Finantsloven blevet begjært et Bidrag til at skaffe, som det er faldet, en handelskyndig Bistand til Bestyrelsen af de grønlandske Anliggender. Jeg maa i den Henseende bemærke, at den „grønlandske Handel“ paa ingen Maade er et blot Handelsforetagende. Den er Bestyrelsen af en Koloni, den er Alt for Grønland; den er Herredsfoged, Amtmand, Dommer, og det maa derfor bemærkes, at en Mand, uagtet sin høie Alder, meget vel kan staae i Spidsen for og paa en forsvarlig Maade lede Styrelsen af Kolonien, fordi man med Hensyn til en enkelt Side af Bestyrelsen, nemlig Omsætningen af Produkter, kan ønske en Medhjælp og en Sum dertil stillet til Raadighed. Det er virkelig ikke saa let, jeg troer tværtimod det er meget vanskeligt, at een Mand aldeles fyldestgjørende skulde kunne opfatte de mange forskellige Hensyn, som komme i Betragtning ved en saadan Kolonies Bestyrelse. Af samme Grund vilde jeg ikke kunne finde det ønskeligt at gaae ind paa at overlade den „grønlandske Handel“ til en privat Entrepreneur; nei, jeg vil ikke gjøre Bestyrelsen af alle grønlandske Anliggender til et privat Foretagende saaledes, at Grønlandernes Dommere og deres civile Dyrighed og Bestyrere skulde være private Mænd, der vare antagne af et privat Handelshuus, som, hvor storhøjet det end maatte være, dog maa antages nærmest at tage Hensyn til sine egne pecuniaire Interesser. Der maatte i alt Fald, førend noget Saadant kunde skee, indtræde en ganske anden Udsøndring af Forholdene, og dertil foreligger der ikke endnu tilstrækkelige Forarbejder.

Der er af den samme ærede Rigsdagsmand, der omtalte de grønlandske Anliggender (N. Hage), blevet anket over, at Ministeriet sank altfor